

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

This article analyzes the status and prospects of green tourism development in Ukraine. The main directions and tendencies of development of estates are highlighted. The research identified the main problems of green tourism development and ways to solve them.

Розвиток туризму в нашій країні особливо є актуальним, оскільки саме завдяки йому Україна може поліпшити соціально-економічну ситуацію. Зважаючи на місце і роль туризму в житті суспільства, держава проголошує його одним із пріоритетних напрямів розвитку національної культури та економіки.

Сьогодні дедалі більшу кількість туристів приваблює екзотика сільського побуту та праці. Традиційним та найцікавішим в організації сільського туризму виступають: природознавчий туризм, історико-етнографічний туризм, фольклоризм (участь у різноманітних традиційних народних обрядах і святкуваннях), кінний туризм, велотуризм, водний туризм (спуск на надувних човнах, плотах, катамаранах), винно-дегустаційний туризм. Господар оселі повинен пропонувати гостям розмаїття можливостей проведення вільного часу, використовуючи ресурси довкілля (організація подорожі вихідного дня з полюванням, рибальством, турів «народна аптека» (збір лікарських трав), «пасіка», «сон на вуликах», туру «дари лісів» (заготівля грибів, ягід), місцеві святкування, вивчення традицій проведення народних свят тощо [3].

Сільське населення України здатне отримувати реальні доходи у сфері сільського туризму від таких видів діяльності, як: облаштування туристичних маршрутів; експлуатація стоянок для туристів; робота гідом чи екскурсиводом; транспортне обслуговування туристів; егерська діяльність (полювання, аматорське та спортивне рибальство) і т. д.

Однак, організація сільського туризму в українських селах обмежується низкою обставин. Зокрема, подальший розвиток гальмується:

- 1) політичною та економічною нестабільністю в Україні;
- 2) невідповідністю переважної більшості туристичних закладів міжнародним стандартам;
- 3) відсутністю якісної та різнопланової і в достатній кількості друкованої продукції про місцевість, державні заповідники;
- 4) недостатністю державної підтримки та комплексного підходу до рекламування національного туристичного продукту на внутрішньому та міжнародному ринку туристичних послуг;
- 5) відсутністю інноваційних проєктів та наукових досліджень з питань розвитку перспективних видів туризму та ін.

Цілком можливо, що за відсутності дієвої державної політики в цій галузі сільський відпочинок так і залишиться у напівлегальному статусі, без чіткої організаційної структури, без поставленої на належному рівні інформаційно-маркетингової діяльності, як своєрідний додаток до інших напрямків туризму.

Натомість, за оптимістичними науковими прогнозами, сільський туризм, для прикладу, лише в Карпатському регіоні має сформувати потужний сегмент ринку і «контролювати» від 35 до 45 % усіх туристичних потоків [2].

У 2018 році знак та сертифікат «Українська гостинна садиба» мали 210 власників у 21 області України, у т.ч. 96 базового рівня, 38 – першого, 41 – другого, 35 – третього (найвищого) рівня. Знак та сертифікат «Зелена садиба» мали 49 садиб у 7 областях, у т.ч. першого рівня – 45, другого – 4. Для виходу на європейський ринок готується СОУ (стандарт організації України) [3].

Можна з впевненістю стверджувати, що проблемним сьогодні є неефективне та нераціональне використання відповідних ресурсів, рівень розвитку туристичної індустрії не відповідає наявному потенціалу. Тому всі програми та проєкти щодо розвитку туристичної галузі повинні бути максимально зорієнтовані не тільки на створення належних умов для туристів, а й на забезпечення високого комфорту проживання корінних жителів регіону.

Отже, стратегічною метою розвитку сільського туризму в Україні є створення продукту, конкурентоспроможного на світовому ринку, здатного максимально задовольнити потреби населення країни. Це стосується насамперед таких привабливих туристсько-рекреаційних зон, як Волинська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Херсонська, Черкаська, Чернівецька області, місто Київ, де туризм посідає чільне місце в розвитку економіки [3].

Виходячи з вищевикладеного, розробка науково обґрунтованої концепції розвитку туризму, на наш погляд, стане одним з пріоритетних напрямів розвитку економіки держави, важливим джерелом наповнення бюджету, створення нових робочих місць та соціального розвитку держави. За таких умов Україна може стати привабливою туристичною країною, а туризм сприятиме:

- 1) відродженню національної культури та народних ремесел, формування національної свідомості;
- 2) збереженню та відновленню унікальних природних та історико-культурних ресурсів, історичних місць України;
- 3) розвитку малого та середнього підприємництва у сфері обслуговування та розширення тимчасової зайнятості в сільській місцевості;
- 4) підвищенню зацікавленості подорожуючих до історії рідного краю, до вивчення культурних цінностей українського народу тощо.

Список використаних джерел:

1. Про туризм: Закон України від 15 вер. 1995 р. № 324/95 Дата оновлення: 04.11.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80>
2. Зелений туризм. Досвід окремих країн, проблеми законодавства України. URL: <http://www.greentour.com.ua/ukrainian/green/inter3>.
3. Сайт «Зелений туризм». URL: <http://ruraltourism.com.ua/index2.php>.